

Snälla torsdagen i Tor
får ej frimnas pris på bondens bostad
De skulle äta i dagstills (Husie)
Mars kallades Tor, februari Gjöc.

Bondetsmarsen skulle frimnas i
kyrkan vara tänkta. Det var en
märk, som ville det.

Springa maj i by.

Maj är våckomman.

Bonnamen är frivillig för ungdomen.

Drängarna gick en och annan gång.
Det var i sin barndom. Det var
bara en gång här på Rosengårdens.

Rosengården hade bänk i kyrkan. Folket hade sin bänkar. Man betalade någonlön för bänkar-
na. Karlarna satt på ena sidan,
funderarna på den andra.

Efter kyrkan stannade de
och snackade på kyrkbacken. Man
hade varit klänning i kyrkan och
varit kyrkschakt. Alla hade
söndagskläder i kyrkan.

1-2 gånger om året skulle
man gå till nattvarden. Det blev
vällan mer än en. Det lyktes på
14 dagar i förväg. Man skulle an-
mäla sig. Här betalade man till
nattvardsgruppen. Någon skickades
i väg med ett brev till Torshälla.
Där var pastorexpeditionen för flust.

theologiska?

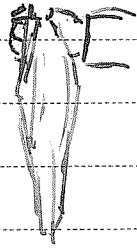
I bevert skens hru. många som
skulle gå, och lades pengar. Klock-
karen fick i ter. Lönliga gav
någon till honom. Prästerna
hade knappst några lönier. Det
var prästendeförsamling här.

Präster hade sitt offer.

Det var någon bestämd söndag.
Prästen bedde ut sin nådrik på
allt, så gick folk fram och
lade pengar. Klockaren bedde ut
sin nådrik vid predikstolen. Kolan
tackade de för sig. Prästen brukade
tacka för båda. En gång var prä-
sten och klockaren osams. Då tacka-
de prästen bara för sig. Och klockaren
tackade för sig efteråt. Vi hade en
hushållerska. Hon gav 150 till prästen.

Står (Skärvalinge) var bara pastor.
Annie var präbonds församling. Prä-
kma hade liten lön.

När prästen predikade ha-
de han näsduk på kummen. Den
hängde ned.

Innan de hade brölloren,
skulle de gå till nattvarden i kyrkan.
Då församlingarna var för sig.

På landet hade de i
allmänhet dop i kyrkan.

Schocken skulle ha var-
ning inför kyrkordet, för han
rop! Pastorn skulle varna honom.

Suf 68

Det var bara en ung präst.
När han läst upp värmigen
sång klockaren bara med eld-
en. Då sade någon till honom
att han måste locka pastorn för
värmigen. Han gick till och
vände om och lockade pastorn. De
hade stor respekt och vördnad för präster.
En båt hade förlorat i Helle-
borg. Det blev akdion. En av minia
förfäres hörde sheppsklockan för
att ha den till räddningsklocka på
gården. Det var i början på 1800-t.
Det är fortfarande den klockan
som ringar.

* De lyck-
te inte han
göide var.
värmigen stann
nog.

Ljälmspillningar begravdes
för sig och jordfästes aldrig i kyr-
kan. De skulle begravas i ett
hemmarkskärl, där de ärogrävster
möttes. Det var en riddom skäl-
sten här. Det var de här i ste-
ne. De arlidnas talar skulle
samlas i stenen rade de. Vid
grävning stötte de på skedd-
delar där. Den som flyttade
ett riddomt skälmarke skulle
då. Det var en misstake här,
som gjorde. Han dog verkligen
sedan.

Luf 70

I min barndom hade vi 7-8 fjärrare, när vi hade som mest, utom botten, som varte franska med oss. Det var hus-hållerska, kökspriga, städerska, prästkonungens snare kallad mans-sell, priga, barnskoterska, mjötk-priga. De fick vi vara ochra och göra allting. Husnödiarna ställde i gång med allt. Dottraerna fick ochra ljäbra till, men aldrig utom-hus. Ofta var det lite snare när de fick göra. Vi gjorde mycket fina handarbeten.

De var yngre, så syttigt tidigt på morgnarna. Inspektören kom in på kvällen och frågade om han skulle vicka. Nej, ha de då.

Det var vi bara sju.

Hushållerskan kallades prigs-
sen, senare mansell.

På hösten stöpte vi lys
för hela året. All talg togs nog
vara på. Skammilys hade man
inte annat än, om det var myc-
ket fint, till kalas.

Man hade ett stort
kyrl. Där hängde några smollar.
På dem hängde rockarna. Den
som stöpte hade en fjärding
smält talg, ett talg. Runt i kum
under kyrlen stod det plåtfat,
mjölkfat. Pratorna gjordes inte
fjockare än ett finger. De skulle
droppas med lysvax. De som
var dukliga gjorde det med frig-

vana. Spänstefolket fick gris
skulle de ni i skaffet, hade de
en prasa. Om de gick mellan hu-
sen likara. Prasan rattes i en
stake.

När de stöpte gris, skulle
de vara vanliga, annars glödde
grisen surt.

I hela min tid har vi
haft oljelampor. Sedan användes
de till fotogen. Takbornor hade
de gas i ^{må 1860-t.} ständerna. Det var bara
kubnor. Det var inte som som
helst, som hade det. Det kunde
vara en stäng med två annars
och en gaslampa i var ända.